

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1908-1914 : Ep. L
45 - 172

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Märbäcka, Linné 31. 12. 1914.

Kära, älskade!

Telefonen till Tatum här inte
gå i slag, såväl är det ingens
annan röst än att fatta penman
för att få syna dig en häb-
ning på nyåret och tacka dig
för det gamla. Tack från
får allt för sista delen av
året och för att du bara säger
att du är lycklig, du ser
för slita en riktig hund
för min skull. Du känner

nog med dig själv, att jag
inte skulle ha kommit
lyckligen igenom denna
hästen om du inte hade
stätt mig bi, men nu
är ju allt genomgått med
lycka och heur, tack vare
dig. Ännu återstår det
mig att begräva sin seg
trötthetskänsla, som sitter
kvar i hjärnan och en
envis hosta, men sjuk
är jag inte mera. Det
kan man inte säga. Glädde
jag fått vara usann
bara en vecka, så skulle

jag ha blivit bra. Loppet
Ellen är för resten gull-
ska snäll och har inte
stora fardringar denna gång.

En ö i Rinnans på
Lörice samu en
Hed i Rinnans

gämligen för slö för att
lida värken av det man
efter det under.

Tack för julklapparna.
Den lilla skeden bevaras

slut mig hi, men nu
är ju allt genomsågget med
lycka och heur, tack vare
dig. Ännu återstår det
mig att begrava en seg
trött hetskänsla, som sitter
kvar i hjärnan och en
envis hosta, men sjuk
är jag inte mera. Det
kan man inte säga. Glädde
jag fått vara usann
bara en vecka, så skulle